

บทนำ

ความเป็นมาของมุ่งหา

ม้าจุบันมุ่งหาประชากรมัวร์ เป็นมุ่งหาสำคัญของโลก เนื่องจากการเพิ่มของประชากร ให้เกิดจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยตอนบน และประเทศไทยที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยตอนบนเช่นเดียวกับ เพราะการที่ประชากรเพิ่มจำนวนขึ้นโดยรวดเร็ว เช่นนี้มีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุข ตลอดจนด้านเศรษฐกิจและสังคม สำหรับประเทศไทยอีกด้วย เพิ่มของประชากรจัดอยู่ในอันดับสูงของโลกประเทศไทยนี้ คือประมาณ ๑.๐ % ต่อปี ขณะนี้ในปัจจุบันนี้ประชากรเพิ่มขึ้นประมาณกว่าล้านคน ซึ่งมัวร์ เป็นมุ่งหาที่สำคัญยิ่ง ของประเทศไทย เพราะจะก่อให้เกิดมุ่งหาต่าง ๆ ตามมา เช่น มุ่งหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย มุ่งหาคนงาน มุ่งหาการขาดแคลนโรงเรือน มุ่งหาอาชญากรรมทาง ๆ มุ่งหาเก็บรายรุ่น มุ่งหาแหล่งเสื่อมโทรม และมุ่งหาลิ่งแวงคลัมส์ภักดี จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพื่อกล่อกลายมุ่งหาเหล่านี้อย่างรุนแรง มีระเบียบการพัฒนาประเทศไทยจะดำเนินไปไม่ได้ผลสมความต้องการ การขอการเกิดโดยการวางแผนครอบครัว นับเป็นวิธีการที่รับรองกันในปัจจุบันนี้ ว่าเหมาะสมในการแก้ไขมุ่งหาประชากร

การวางแผนครอบครัวจะดำเนินไปได้ด้วยดี และประสบผลสำเร็จตามความต้องการนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาและวิจัย เพื่อหาข้อมูลในทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ตลอดจนความต้องการที่ต้องการ และการอบรมรับปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว นอกจากนี้ยังต้องให้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี การศึกษาดึงทัศนคติของประชากรที่มีต่อการสมรส ตลอดจนการศึกษาดึงปัจจัยที่ ที่อาจอิทธิพลต่อทัศนคติของประชากรในด้านนี้ เป็นข้อมูลที่สำคัญอันหนึ่งในการที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ที่สุด จึงทำให้หันมาใช้ที่จะศึกษาดึงทัศนคติของบุคคลในด้านนี้ เป็นข้อมูลที่สำคัญอันหนึ่งในการที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ที่สุด จึงทำให้หันมาใช้ที่จะศึกษาดึงทัศนคติของบุคคลในด้านนี้ เป็นข้อมูลที่สำคัญอันหนึ่งในการที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ที่สุด การเลือกคู่สมรส แบบครอบครัวของคู่สมรส ตลอดจนมีจิตใจทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร อันอาจมีผลต่อทัศนคติในด้านนี้ ๆ เหล่านี้ คั้นน้ำการ

วิจัยในเรื่องนี้จึงอาจนับว่าเป็นการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับภาวะเจริญพันธุ์ในประเทศไทยอีกเรื่องหนึ่ง เพราะการศึกษาถึงภาวะสมรสในก้านต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปมั้น อาจมีผลทำให้ภาวะเจริญพันธุ์เปลี่ยนแปลงได้

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องหัตถศิลป์ของบุคคลที่มีทธิ์ในการสมรสของบุตรคนนั้น มีศึกษาไว้numมาก แต่พอสรุปการวิจัยเรื่องนี้จากเอกสารในประเทศไทย ฯ ไก้ว่า มีปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้อง และมีความสำคัญที่หัตถศิลป์ในก้านนี้ ปัจจัยที่สำคัญ ฯ ไกแก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านประชากร ซึ่งจะแยกพิจารณาปัจจัยดังกล่าวโดยลำดับท่อไป

๑. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ อาชีพ จากการศึกษาผลการวิจัยทั่วไป พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับหัตถศิลป์ ของบุคคลที่มีทธิ์ในการสมรสของบุตร นักวิจัยชาวฯ ปัจจัยอันหนึ่งซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นในก้านอายุที่เหมาะสมในการสมรสอย่างหนึ่งที่ทำให้คนสมรสเร็วหรือช้า ก็คือ อาชีพ^{*} ไม่ว่าการศึกษาพิจารณาความแตกต่างในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอายุแรกสมรสระหว่างกลุ่มคนที่มีอาชีพทางเกษตรกรรม และวิชาชีพสำหรับประเทศไทย เช่น และสวีสเซอร์แลนด์ Connell พบว่าในไอร์แลนด์ คนในกลุ่มเกษตรกรรมมีแนวโน้มที่จะให้บุตรของตนสมรสเร็วกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ[†] จากการศึกษาที่

*G.W. Roberts, "Factors and Patterns of Fertility in Areas Where Fertility is Relatively High, World Population Conference, 1965, Vol. 1 (New York : United Nations, 1966), pp. 53

†Donald J. Bogue, Principles of Demography, (New York : John Wiley & Sons, Inc. 1969), pp. 642 - 643

‡D.V. Glass & D.E.C. Eversley, Population in History (London : Edward Arnold Publishers, Ltd., 1965), p. 41

ประเทศอินเดีย พม่า คนในชนบทมักให้การสาวและบุตรชายของตนสมรสเร็วกว่าในเมือง จึงให้พม่าอาบูแรกษรัสของสก็อตต์ในชนบท ๑๓.๔ - ๑๓.๖ ปี ของชาย ๒๙.๐ ปี ส่วนในเมืองนั้น อาบูแรกษรัสของหญิง ๑๕.๕ ปี ชาย ๒๖.๕ ปี ในกรอบครัวชาวนาที่มีภัยคุกคามในเรื่องการสมรสเร็วเป็นการเริ่มกำลังแรงงานในกรอบครัว ส่วนอาชีพนั้น ๆ ไม่มีความจำเป็นในเรื่องการช่วยด้านแรงงาน จึงถือการให้บุตรไว้รับการศึกษาสูง ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งของบุตรจะสูงขึ้น^๔ ซึ่งการศึกษาของ Kingsley Davis ในกลุ่มชาวนาของประเทศไทยอย่างพื้นๆ โดยเฉพาะทางแบบเอเชียก็ให้ผลเช่นเดียวกัน^๕ สำหรับประเทศไทย Mizuno ให้ทำการศึกษาในช่วงที่อยู่ห่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับพม่านิพัฒนาราชการให้บุตรของตนสมรสเร็ว เช่นเดียวกัน หันนี้เพื่อประโยชน์ในการช่วยด้านแรงงานในการทำนา และพม่าอาบูแรกษรัสที่คิดว่าเหมาะสมโดยเด็ดขาดของบุตรชาย ๒๔ ปี บุตรหญิง ๒๖ ปี^๖ จากการศึกษาของ สมหมาย วันสอน พม่าในชนบทอาศัยของบุตรชายที่บ้านมีอาชีพเป็นข้าราชการ ครู เท่ากับ ๒๔.๔ ปี กลุ่มอาชีพอื่น ๒๔.๖ ปี และกลุ่มอาชีพเกษตรกร ๒๖.๗

^๔ Edwin D. Driver, Differential Fertility in Central India, (Princeton : Princeton University Press, 1963) p. 61

^๕ R.P. Dore, "Japanese Rural Fertility ; Some Social and Economic Factors," Population Studies, Vol. VII, 1953 - 1954, pp. 64 - 66

^๖ Kingsley Davis, "Institutional Patterns Favoring High Fertility in Underdeveloped Areas," Eugenics Quarterly, March 1955, Vol. 2, No 1. pp. 34 - 36

^๗ Kochi Mizuno, "Multihousehold Compounds in Northeast Thailand," Asian Survey, October 1968, Vol. 8, No. 10, p. 846

“สมหมาย วันสอน, “เจ้าชายทางเศรษฐกิจสังคม และประชากรที่ต้องใช้พลกำลังอาบูแรกษรัสของคนไทยในชนบท” (วิทยานิพนธ์เพื่อปริญญาลัษณวิทยามหาวิทยาลัย, แผนกวิชาลัษณ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๖๑) หน้า ๒๒

๔

สำหรับศัพนคิที่เกี่ยวกับแบบครอบครัวของคุณสมรส Kingsley Davis ได้ทำการศึกษาในประเทศอย่างนาทางแบบเชิง พยายมักเป็นแบบครอบครัวขยาย เพราะผู้อ้างอิงเชิงการกรรมมักห้องการให้ทรัพย์ของตน และคุณสมรสเข้ามาอยู่ร่วมในครอบครัวด้วย ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ช่วยเพิ่มแรงงานให้แก่ครอบครัวในการทำงาน และเพิ่มพาอัตรากันในการใช้ชีวิตร่วมกัน สำหรับประเทศไทยจากการศึกษาของ Mizuno ที่บ้านจังหวัดขอนแก่น ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน^{๓๐} นอกจากนี้จากการศึกษาของ สุเทพ สุนทร เกสต์ เกี่ยวกับโครงสร้างสังคมของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็มีผลสนับสนุนการศึกษาของ Mizuno^{๓๑} และพยายามท่านองเดียวกันจากการวิจัยสภาวะทางสังคม และเศรษฐกิจของประชาชนในเขตอ่าวເගົາภาคใต้ด้วย^{๓๒}

จากการศึกษาที่อำเภอโพธารามพวฯ ส่วนมากคู่สมรสจะใช้ชีวิตร่วมระยะหนึ่งครัวเรือนของบุคคลใด ทั้งภายในเหตุผลดังกล่าวแล้ว และภายนหลังก็จะแยกครอบครัวออกไป จึงเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งของครอบครัวที่ทำเป็นตัวอย่าง เป็นครอบครัวประเภทที่ประกอบด้วยสามีภรรยาและบุตรเท่านั้น^{๓๓}

---

^{๓๐} Davis, op. cit., pp. 34 - 35

^{๓๑} Mizuno, op. cit., pp. 845 - 846

^{๓๒} สุเทพ สุนทร เกสต์, "โครงสร้างทางสังคมของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" สังคมวิทยาของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พระนคร : โรงพิมพ์มหาชนสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๖๙) หน้า ๒๖ - ๒๘

^{๓๓} Kamol Janlekha, The Study of Economic and Social Condition of the People in the Southern Community Development Area, (Local Affair Press, Phaholyothin Road; Bangkok, 1967) pp. 11 - 13

^{๓๔} วิชัย ประจวบเมฆะ, "ความต้องการและทำที่ของประชาชนที่มีครอบครัวที่การศึกษา แผนครอบครัว," การสัมนาทางวิชาการแห่งชาติ เรื่องปัจจัยของประเทศไทย ครั้งที่ ๑, (พระนคร : กองวิจัยสังคมศาสตร์ สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๖๒) หน้า ๙๔

๑.๖ ฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การแบ่งฐานะของครอบครัวนี้จากการสังเกตการณ์ของผู้สัมภาษณ์ โดยสังเกตจากลักษณะของบ้าน จำนวนที่ดินที่ถือครอง ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ผลผลิตที่ได้ก่อปีรวมทั้งเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่นๆ ความสะอาดก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมิน

จากการวิจัยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยพบว่า บิภาราคาดีที่ฐานะยากจนมาก ท้องการให้สมรสของบุตรสาว เช่นماอยู่ร่วมในครอบครัวด้วยชั้วระหนึ่งก่อน เพื่อช่วยในการทำงาน หากัน^{๕๔} ซึ่งจากการศึกษาของ Kochi Mizuno ในหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๒๐ กิโลเมตร กิโลเมตรเดียวกัน^{๕๕} Bryce Ryan ทำการศึกษา ชาวลิงหลินประเทศาลงกา พม่า การสืบสกุลและการกำเนิดที่อยู่อาศัยภายหลังการสมรส เป็นแบบการลี้ภัยบิน^{๕๖} และให้พิพากษาฐานทางเศรษฐกิจมีผลต่อทัศนคติของบิภาราคาดีในการกำหนดอายุที่เหมาะสมในการสมรสของบุตรกวัย คือในสมัยแรกบิภาราคาดีจะมีบุตรสาวสมรสในขณะที่อายุน้อย โดยหันผลประโยชน์ก่อการลิสต์ของการสมรสของบุตรสาว ตามอัตราคาดการณ์เปลี่ยนแปลงไปคือ เก็บสูงขึ้น บิภาราคาดีของฝ่ายชายก็ต้องให้เก็บเวลาการสมรสออกไปเพื่อสะสมเงินคั่นนั้น อายุแรกสมรสของทั้งชายและหญิงชาวลิงหลินจึงเก็บสูงขึ้น^{๕๗} Mizuno พบว่า ทัศนคติของบิภาราคาดีที่อายุที่เหมาะสมในการสมรสของบุตรสาวรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยนั้น สำหรับ

^{๕๔} สุเทพ สุนทร gelech, เรื่องเดิม, หน้า ๖๖ - ๘๙

^{๕๕} Mizuno, loc. cit.

^{๕๖} Bryce Ryan, Institutional Factors in Sinhalese Fertility, The Milbank Memorial Fund Quarterly, October 1952, Vol. 30, No. 4., p. 366

^{๕๗} Ibid., pp. 364 - 365

บุกรชัยและบุตรพูง อายุหกทศวรรษเมืองเชล์ปี คือ ๒๕ ปี และ ๙๙ ตามลำดับ^{๔๗} จากการที่เก็งกำไรชาวลิงหน่อง Bryce Ryan นั้น พบว่า ทัศนคติในการเลือกครองของชาวลิงหน่องเป็นไปจากสมัยก่อนมาก คือ สมัยก่อนปฏิญญาจัดการสมรสใน โภคคุณรสทางกินคุ้นเคยกันมาก่อน ปัจจุบัน แท้จริงบุนเพวารอยละ ๔ ของชุมชน บิภานาราคาเป็นผู้เลือกคู่ให้ รายละ ๑๙ เลือกคุณรสเองโดยทองได้รับความเห็นชอบจากบิภานารา นอกเหนือไปจากนั้นทางเลือกคุณรส เองคงความพอใช้ชั่งกันและกัน^{๔๘} เช่นเดียวกันที่ Mizuno ได้พิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยนั้น ส่วนมากมักจะให้บุตรของตนเลือกคู่เอง บางครั้งบิภานารามีส่วนร่วมในการออกความเห็น^{๔๙} ซึ่งจากการศึกษาของ Wijeyewardene ในหมู่บ้านทางภาคเหนือของไทยที่จังหวัดเชียงใหม่ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน^{๕๐} แต่จากการศึกษาของ Kaufman ในหมู่บ้านบางขวาง ซึ่งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทยนั้น พบว่าส่วนใหญ่แล้ว บิภานาราเป็นผู้เลือกคู่ทองในบุตร^{๕๑}

๒. ปัจจัยค่านั้น

๒.๑ การศึกษา เป็นที่ปรากฏแล้วว่า ผู้มีการศึกษาสูงสามารถประกอบอาชีพเพื่อรับได้ โภคหลักทั่วไปมีบิภานาราที่ได้รับการศึกษาดี มักจะมีความคิดในบุตรมีความก้าวหน้า และได้รับการศึกษาดี กันนั้นการศึกษาของบิภานาราจึงเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อทัศนคติเกี่ยวกับการสมรส

^{๔๗}Mizuno, op. cit., p. 850^{๔๘}Ryan, loc. cit.^{๔๙}Mizuno, op. cit., pp. 850 - 851^{๕๐}

G. Wijeyewardene, "Some Aspects of Rural Life in Thailand" T.H. Silcock, Thailand Social and Economic Studies in Development, Canberra Australian National University Press, 1967, pp. 65 - 67

^{๕๑}Ibid., p. 67

ของบุตร ทำให้หอยทึ่คิว่าเหมาะสมในการสมรสของบุตรสูงขึ้น เพราะต้องใช้เวลาเพื่อการศึกษา การศึกษาในไฟหันเพื่อคุ้มครองการศึกษาสูงจะมีพื้นที่ต่อการสมรสของเด็กหญิงสาวอย่างไร โดยทำการศึกษาจากครูทั้งชายและหญิงตามโรงเรียนต่าง ๆ พิพากษ์พื้นที่ของครูทั้งชายและหญิงนักล้าบ คลึงกัน คือ อายุแรกสมรสที่คิว่าเหมาะสมสำหรับหญิงและชายควรเป็น ๒๒.๖ และ ๒๑.๔ ปี ตามลำดับ และชายควรมีอายุมากกว่าหญิง ๗.๘ - ๘.๐ ปี^{๒๕}

จากการศึกษาที่อนเดีย Kingsley Davis พบร้า ที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุสมรสที่เหมาะสม เปลี่ยนแปลงลงไปเช่นนี้

เมื่อปี ก.ศ. ๑๙๕๙ ๒๐% ของหญิงอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี แต่งงาน

๕๖% ของหญิงอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี แต่งงาน

ปี ก.ศ. ๑๙๖๙ เกือบ ๙๐% ของหญิงอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี แต่งงาน

และ ๗๕% ของหญิงอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี แต่งงาน

แทบจะอุบัติฟังชาวอินเดียแต่งงานเมื่ออายุสูงขึ้นกว่าเดิม เพราะพยายามก่อการให้บุตร ได้รับการศึกษาสูง^{๒๖}

Tae Ryong Kim, and Kyoung Sik Cho, Knowledge, Attitude and Behavior of Middle and High School Teachers with Regard to Population and Family Planning Education, The National Family Planning Center; December 1970, p. 69

Davis, op. cit., p. 36

๙๖

Yun Kim ໄດ້ກໍາລົງກິດຕະກຳໃນເກາຫລີ ພມວ່າທັນຄົກຕົກອາຍຸແຮກສມາດໄດ້ເພີ້ນຂຶ້ນຈາກ
ເປັນກ່ອນປີ ๑๙๕๕ ຂ້າຍຂ້າວເກາຫລີຈະແທ່ງນາມເມື່ອອາຍຸ ២៤.៤ ປີ ແຫຼິງ ៣៤.៨ ປີ ແຕ່ປີ ១៩៦០
ຂ້າຍຂ້າວເກາຫລີຈະແທ່ງນາມອາຍຸ ២៤.៧ ປີ ແລະ ແຫຼິງ ២៤.០ ປີ ທີ່ເປັນເຫັນນີ້ເພື່ອວ່າໃນຮະບະດັກຄນ
ໄດ້ຮັບກິດຕະກຳເພີ້ນຂຶ້ນ ທັນຄົກຈົງເປັນໄປ ບົກຄາມຄາຂ້າວເກາຫລີຈົງທົດການໃຫ້ບຸກຄາວໄດ້ຮັບກິດຕະກຳ
ກິດຕະກຳສູງ ^{ຫຼື}

R.P. Dore ໄດ້ກິດຕະກຳໃນເຂດນັບຫອງຜູ້ປຸນ ແລະ ທີ່ເຫັນວ່າທັນຄົກຕົກອາຍຸແຮກສມາດ
ທີ່ເໝາະສົນໄກເພີ້ນຂຶ້ນສູງ ໃນປີ ១៩៩០ ຂ້າຍຈະແທ່ງນາມເມື່ອອາຍຸ ២៦.៤៤ ປີ ແລະ ແຫຼິງ ២៦.៤៦ ປີ ແຕ່
ໃນປີ ១៩៤០ ພມວ່າຂ້າຍເພີ້ນເປັນ ២៤.៤៥ ປີ ແລະ ແຫຼິງ ២៤.១៩ ປີ ^{ຫຼື}

ຈາກກິດຕະກຳໃນປະເທດໄທ ນ.ພ.ສູພຣ ເກີດສ່ວັງ ພມວ່າກິດຕະກຳມີຄວາມສັນພັບ
ທອທັນຄົກໃນເຮືອງອາຍຸທີ່ເໝາະສົນໃນການສມາດ ໂດຍໄດ້ກໍາລົງກິດຕະກຳທັນຄົກດັກນີ້ໃນສົກຮ່ວມກິດຕະກຳ
ສູງສໍາເລັດຂັ້ນປົງຢູ່ພາບວ່າ ២៤.៧ % (៥៥ ໃນ ២៣២ ຄນ) ເຫັນວ່າອາຍຸທີ່ເໝາະສົນໃນການສມາດກົງ
ຮະຫາງ ២៤ - ២៥ ປີ ^{ຫຼື} ຂຶ້ນມັວ່າສູງກວ່າຂ້າວໜົນທີ່ໄດ້ຮັບກິດຕະກຳທຳກ່າວມາກຳນົມທີ່ Mizuno
ໄດ້ກໍາລົງກິດຕະກຳ ພມວ່າຂ້າວໜົນທີ່ໃນກາຕະວັນອອກເນື່ອ ເຫັນວ່າອາຍຸທີ່ກ່າວເໝາະສົນໃນການສມາດ
ຂອງບຸກຄາຍ ២៥ ປີ ແລະ ບຸກຄາວິ່ງ ៣៥ ປີ ^{ຫຼື}

---

^{ຫຼື} The Ministry of Health and Social Affairs, Population and Family
Planning in Republic of Korea, Vol. 1. (Republic of Korea : March, 1970)
p. 440

^{ຫຼື} Dore, op. cit., pp. 62 - 64

^{ຫຼື} Suporn Koetsawang., and others, "KAP Study of Professional Women."

Siriraj Hospital Garzette, Vol. 21, No. 11, November 1969, p. 1094

^{ຫຼື} Mizuno, op. cit., p. 850

สำหรับทั้งหมดในด้านแบบครอบครัว และการเลือกคู่ conjugation จากการศึกษาในไทยพบ
พวากันคุณครูซึ่งได้รับการศึกษาสูงที่สุดต่อเรื่องแบบครอบครัวของคุณครู ๕๙% คิวาวุฒิคุณครู
ครอบครัวในครอบครัว เกี่ยว ๑๖% คิวาวุฒิคุณครูส่วนใหญ่บอยกับพ่อแม่ ๘% คิวาวุฒิคุณครูส่วนใหญ่บอยกับ^{พ่อแม่}และคุณครูที่พ่อนอกบุญ และอีก ๒๔% คิวาวุฒิคุณครูส่วนใหญ่บอยกับสภากาแฟและลิงแวงคลาย เท่าเป็นไปได้
ก็ควรจะเป็นแบบครอบครัว เกี่ยว ส่วนที่เหลืออีก ๑% ไม่ได้ห้ามคุณ ในด้านทั้งหมดนี้ เกี่ยวกับการ
เลือกคู่ conjugation ๕๕% ของครูคิวาวุฒิคุณครูได้เลือกคุณครูเอง ๑๖% คิวาวุฒิคุณครูให้พ่อแม่ได้เลือก
ให้

๒.๒ แบบครอบครัว แบบครอบครัวในทางสังคมวิทยาได้แบ่งไว้เป็น ๗ แบบ
ใหญ่ ๆ คือ ครอบครัวแรกเริ่ม และครอบครัวขยาย ครอบครัวแรกเริ่มประกอบด้วยสมาชิกที่เป็น^{สามีภรรยาและบุตร} ส่วนครอบครัวขยาย นอกจากสามี ภรรยาและบุตรแล้ว ก็ยังมีสมาชิกอื่น ๆ
เช่น บิดา มารดา และคุณครูที่พ่อนอกบุญร่วมบุญ แบบครอบครัวของบิเคนารานะมีลักษณะทั้งคู่ใน
เรื่องแบบครอบครัวของบุตรภายนอก การสมรส โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะครอบครัวไทยในชนบทที่^{ห้องการแรงงานในการประกอบอาชีพค้านเงียบกรรมา}^{๑๐} Kingsley Davis ได้กล่าวไว้ว่า
ภัยหลังการสมรสแล้ว ครอบครัวขยายก็ยังมีอิทธิพลต่อคุณครู ^{๑๑}

ในครอบครัวจีนและอินเดีย คุณครูสูงในวัยเด็กมีอายุแรกสมรสต่ำ เนื่องจากบิเคนารานะ
ซึ่งอยู่ในครอบครัวขยายจัดการสมรสให้ แต่ในไอลแลนด์ซึ่งเป็นประเทศอุตสาหกรรม ครอบครัวเป็น

^{๑๐} Kim and Cho, op. cit., p. 70

^{๑๑} Mizuno, op. cit., p. 846

^{๑๒} Kingsley Davis and Judith Blake, "Social Structure and Fertility An Analytical Framework," Economic Development and Social Change, 1956, p. 215

แบบครอบครัวแรกเริ่ม คือผู้สืบทอดช่วงตัวเอง ส่วนหลักฐานของ ท้องใช้เวลาในการศึกษาและฝึก
อาชีพ จึงต้องยึดเวลาสมรสออกไป ซึ่งมีผลทำให้อาชญากรรมลดลงอย่างมาก ไม่ใช่แค่ในประเทศอินเดียเท่านั้น แต่ในหลายประเทศที่มีความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ฯลฯ ที่เมืองชนบทของอังกฤษ เช่น Andrew Collever พบว่า อินเดียซึ่งมีครอบครัวแบบขยาย บิภารตจะต้องรับผิดชอบผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ท้องจัดการสมรสให้บุตร และแม้จะให้บุตรสมรสเมื่ออาชญากรรมลดลง นอกเหนือจากนี้ คุณสมรสก็จะต้องพึงพาอาศัยครอบครัวขยายของบิภารต ท้องจัดการอาชีพและเติบโตไป แท้ในเมืองชนบท เป็นแบบครอบครัวแรกเริ่ม บิภารตจะไม่บุ่งเกี่ยวควบ คุณสมรสต้องช่วยกัน เอง จึงมีอาชญากรรมลดลง^{๓๒}

๖.๓ ความเชื่อถือสิ่งอนาคตแห่งธรรมชาติ ความเชื่อถือสิ่งอนาคตแห่งธรรมชาติซึ่งเกี่ยวข้องในก้านการสมรสเป็นอย่างมาก แต่เป็นที่น่าสนใจว่าความเชื่ออันนี้มีความเชื่อพอกพอนอกจากต้นตระกูล ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อในเรื่องการสมรสของบุตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวชนบท ความเชื่อถือในเรื่องการถูกวงชะตาของคุณสมรสตัวเข้ากันหรือไม่ อาจจะมีผลต่อทั้งคู่ในก้านการเลือกคู่ครอง เพราะฉะนั้น ความเชื่อถือในเรื่องนี้ อาจไม่ปฏิเสธได้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเชื่อของบุตรคนหนึ่งที่เลือกเอง เนื่องจากเชื่อว่าดวงชะตาเข้ากัน

๗. ปัจจัยด้านประชานคร

๗.๑ อาชญากรรม ปัจจัยด้านอาชญากรรมเป็นสาเหตุสำคัญมาก่อนว่าจะมีผลกระทบต่อทั้งคู่ในก้านการสมรสของบุตรหรือไม่ จึงเป็นที่น่าสนใจว่าจะมีมาตรการใดที่จะแก้ไขน้ำท่วมทางการเมือง สำหรับในชนบทนั้นอาชญากรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการ

^{๓๒} Ibid., pp. 216 - 217

^{๓๓} Andrew Collever, "The Family Cycle in India and the United States," American Sociological Review, Vol. 28, No. 1, Feb. 1963, pp. 86 - 96

ไม่น่าจะมีผลทำให้หัวหน้าศึกษาของบิการการค้าที่มีอายุมาก ทางไปจากนิคามารถ้าที่มีอายุน้อย เพราะในชั้นบทพ่อแม่ก็ต้องการให้บุตรแต่งงานเร็ว นอกจากเพื่อผลประโยชน์ในด้านแรงงานแล้ว ก็ยังไห้บุตรของตนได้ก่อสร้างสร้างตัว และเมื่อรับครัว เป็นหลักเป็นฐานเพิ่มความมั่งคงของวงศ์รัฐ

๓.๖ อาชญากรรมส์ สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวกับอาชญากรรมส์ของบิการการค้า ก็ไม่มีผู้ศึกษานำก่อนเข่นกันว่าจะมีผลทำให้หัวหน้าศึกษาที่มีต่อการสมรสของบุตรหรือไม่ย่างไร จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะไก้นำมาศึกษาในครั้งนี้ด้วย เพราะอาจจะมีผลทำให้หัวหน้าศึกษาในด้านการกำหนดอายุที่เหมาะสมในการสมรสของบุตร ที่มี บิการการค้าที่มีอายุและสมรสอยู่ อาจจะมีหัวหน้าศึกษาที่ต้องการให้บุตรสมรสเมื่ออายุน้อย เช่นเดียวกับคนก็ได้

แนวทางศึกษาที่สำคัญในวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์นี้ไม่มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานใด ๆ หากแต่ที่จะศึกษาเพื่อศึกษาหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับปัจจัยอันอาจบังพล扈หัวหน้าศึกษาของบิการการค้าที่มีต่อการสมรสของบุตรในเชิงเน�្ឣ อย่างไรก็ ผู้ศึกษาได้ทั้งแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านทาง ๆ อันอาจบังพล扈หัวหน้าศึกษาของบิการการค้าที่มีต่อการสมรสของบุตร ไว้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้คือ.—

๑. บิการการค้าที่มีอาชีพในทางเกษตรกรรมน่าจะต้องการให้บุตรสมรสเมื่ออายุน้อย
๒. บิการการค้าที่มีอาชีพในทางเกษตรกรรมน่าจะต้องการให้บุตรของตนอยู่ร่วมในครอบครัวด้วยภัยหลังที่สมรสแล้ว
๓. บิการการค้าที่มีฐานะยากจนน่าจะต้องการให้บุตรสมรสเมื่ออายุน้อย
๔. บิการการค้าที่มีระดับการศึกษาสูงน่าจะต้องการให้บุตรสมรสเมื่ออายุมาก
๕. บิการการค้าที่มีระดับการศึกษาสูงน่าจะบินไปอยู่ในบุตรได้เลือกบุตรสมรสเอง
๖. แบบครอบครัวของบิการการค้าน่าจะมีผลตอบแทนครอบครัวของบุตรภัยหลังการสมรส
๗. บิการการค้าที่มีความเชื่อถือในสิ่งออกเนื้อชั้นราษฎร์ที่น่าจะมีผลต่อการเลือกบุตรสมรสของบุตร
๘. อาชญากรรมของบิการการค้าน่าจะมีผลต่อหัวหน้าศึกษาในการกำหนดอายุที่เหมาะสมในการสมรสของบุตร
๙. อาชญากรรมส์ของบิการการค้าน่าจะมีผลต่อหัวหน้าศึกษาในการกำหนดอายุที่เหมาะสมในการสมรสของบุตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ประการแรก	มุ่งที่จะศึกษาถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่อาจบังคับให้ศัลศนกิจของบิภารคานาในเรื่องการสมรสของบุตร เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและประชากร
ประการที่สอง	ทราบศัลศนกิจของบิภารคานาที่มีต่อการสมรสของบุตรชายและหญิงในคันถาง ๆ เช่น อายุที่เหมาะสมในการสมรส การเลือกคู่ครอง และแบบครอบครัวของบุตรชายหลังการสมรส
ประการที่สาม	มุ่งที่จะให้เกิดแนวทางการศึกษาเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
ประการสุดท้าย	วิทยานิพนธ์นี้อาจใช้เป็นอาชีวศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาประกอบการวางแผนนโยบายในการแก้ไขปัญหาประชากรได้

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษารังนั้นศึกษาถึงศัลศนกิจของบิภารคานาที่มีต่อการสมรสของบุตรหัน面向ชายและหญิงในคันถาง ๆ เช่น อายุที่เหมาะสมในการสมรส การเลือกคู่ครอง และแบบครอบครัวของบุตรชาย-หลังการสมรส โดยจะแยกศึกษาอย่างละเอียดถ้วน

- ศัลศนกิจของบิภารคานาที่มีต่อการสมรสระหว่างบุตรชาย - บุตรชาย
- ศัลศนกิจของบิภารคานาที่มีต่อการสมรสระหว่างบุตรชาย - บุตรหญิง

และจะศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากร ที่อาจบังคับให้ศัลศนกิจในคันถางนี้โดยจะแยกพิจารณาถึงปัจจัยคันถาง ๆ ดังนี้

๑. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ ฐานะของครอบครัว เป็นตน
๒. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การศึกษา แบบครอบครัว และความเชื่อพื้น土文化 เชื่อฟ้อนอกเหนือ ธรรมชาติซึ่งเกี่ยวข้องในคันถางการสมรส
๓. ปัจจัยทางประชากร ได้แก่ อายุ รวมทั้งอายุและสมรสคราย

ประวัติศาสตร์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงทัศนคติของบุคคลในการทำที่มีต่อการสมรสของบุตรชายและหญิง หันในก้านอาชญากรรมที่คาดว่าเหมาะสมในการสมรส การเลือกคู่ครอง และแบบกรอบครัวของบุตรชายหลังการสมรส รวมทั้งจะได้ทราบถึงความแตกต่างของทัศนคติในค้านนของคนไทยในชนบทเมืองฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมในระดับต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่อาจจะบังคับทัศนคติที่เกี่ยวกับการสมรสของบุตรนักศึกษา

การศึกษาในเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ภาวะเจริญพันธุ์ ถังนั้นนอกจากวิทยานินพน์เรื่องนี้ จึงเป็นการเพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับภาวะเจริญพันธุ์อีกเรื่องหนึ่ง และอาจจะใช้เป็นข้อมูลที่จะนำไปพิจารณาเพื่อวางแผนนโยบายในการแก้ไขปัญหาประชากร อันเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายในการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังอาจเป็นประโยชน์ของการศึกษาและวิจัยในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.

ทำนิยมของกำกับ ๗ ในวิทยานิพนธ์

อายุแรกสมรส

หมายถึง อายุของชายและหญิง เมื่อทำการสมรสครั้งแรก

ทัศนคติในเรื่องการสมรส

หมายถึง ความคิดเห็นในเรื่องอายุแรกสมรสที่ควรจะเหมาะสม
การเลือกชีวิตร่วม และแบบครอปกรวบรวมของคู่สมรส

ความเชื่อลั่นนอกเหนือธรรมชาติ หมายถึง ความเชื่อถือในเรื่องการถูกควบคุมโดยสมรส

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

หมายถึง โอกาสทางเศรษฐกิจอันอาจบังพลัดหลงทัศนคติในเรื่องการ
สมรส ให้แก่ อาชีพและฐานะของครอบครัว

ปัจจัยทางสังคม

หมายถึง แรงจูงใจทางสังคมอันอาจบังพลัดหลงทัศนคติในเรื่องการ
สมรส ให้แก่ ระดับการศึกษา แบบครอปกรวบรวม ความเชื่อลั่นนอก
เหนือธรรมชาติ

ปัจจัยทางค่านิยมชาติ

หมายถึง แรงจูงใจ และแรงผลักดันทางค่านิยมชาติอันอาจบัง
พลัดหลงทัศนคติในเรื่องการสมรส ให้แก่ อายุบัจจุบัน อายุแรกสมรส
เป็นตน

จำนวนบุตรหนาแน่น

หมายถึง จำนวนบุตรทั้งหมดที่ต้องอยู่ในบัจจุบัน